

(א) כעלי חיים. (ב) ונחם
 ד: ה: חולין כו. (ג) כריתות
 כה. (ד) חולין כו. (ה)
 ו"א: אנו יכול לומר הכז
 היתה שבה. השתק
 מחולטין גרסאות. (ו) ויתמה
 דלא ר"ל ר' לוי' לומר דכתיב
 ויזכר דמנצי' ליה דרמז
 ידו כו' ולימוד דהמלא
 ההוא או חמלא חמלא לא
 משמע ליה ובפירושו
 התוספות קמץ. השתק
 מחולטין גרסאות.

חיים למה לי: מי כפי שור. בראש
והדר גניבה דהוה ליה פרט וכלל
דינמיה הכל בגיבול דנעשה כלל מוסף
על הפרט כגילה שור מדי דהוה
ליה לז' ופרט שור אין חייב לחרינא
ולא: וכן סימא אילו נאמר קאמר. אילו
נאמר שור בראש והדר גניבה לא
היה לר' לבסוד יוסר ולמה לא
יבזה בן: אילו נאמר שור וגניבה.
בתמיהה. הא ודאי פרט וכלל
ושפיר קשיא לי ומאי אילו כן קמהדר
ליה: אלא כדכסיב קאמר. בתמי'.
וגניבה שור לא הוה ליה כלל ופרט
הכל בכלל דקא קשי' לי ומאי
ומה הפרט מפורש דמהדר ליה הא
כלל ופרט לא מרבי מדי: אחים
וספין. גניבה דה"ל כללא קמח ספין
ליה אחים דהו כלל בתרא ודרש
בכלל ופרט וכלל וספא דקמי
ויאמר גניבה שור ושה ותמור והכל
בכלל והאילו ואחים ספין ליה מאי
קשיא לי הא טפי לא כתיב אם המא
קשיא לי חייב לי דלאחר במקנה
ומיחו אפסוקה גמרא למילת' דרנא
ספרמי אחריתי ולא שבק לאסוקיה
דקלא כיל אלא בעלי חיים לכללא
תנא דמשמע כל דבר: הא פנא
דבי רבי ישמעאל. בשילהי אלו טריפות:
והבי' קא קשיא ליה. תנא דבי
חזקיה כפיסא דמילתא: אם המא
תפסא. דמשמע ריבוי תנא לי' והשת'
אמר מפרש לא רנא לכולא מהי:
הכל בכלל. דמתרבי כל כעין הפרט
דבר המטלטל וגופו ממוין: הא מה
אמר חיים גניבה. דדרשין בכלל
ופרט לרבות כל דבר: ואילו גניבה
ושור ושה ותמור וחיים וסכל בכלל.
אם המא תמא ל"ל ומשני אילו כן
הייחוי אומר אף כל ב"ח להבי
לאטריקי אם המא תמא למימר
דלאו מגניבה וחיים דרשינהו לכלל
אם המא תמא ושדינהו לכל
הכי פרטי ביניהו דמפרש לקמן [ע"פ]:
הדר פריך תנא דבי חזקיה אמר יא
לר' רבא שאר דבי כשהוא מור
החיים להבי בעלי חיים אומר
מקרא בהדיא נפקי ולא מכלל ופרט
הבין מה ואי מקיים כלל ופרט לרבות
לי דבר ואחרי המא תמא למה
לי דבר משקנה דמא דבי חזקיה:

הנהרות הב"ח

(א) גמ' מה יס לך
להביא זה: (ב) שם נסחוט
אומר חיים הכי בעלי
חיים: (ג) רש"י ד"ה
אכל כל וכו' כלל ופרט
לכל (שאר: ד) תוס'
ד"ה ואמר וכו' ולא היא
אחל: (ה) מר: (ו) כמד'
מחשב לטמ' ר"י וכו'
לנחמד שיהיה הכל בכלל
חיים מזה קמחא וכו' וזה
מכאן שדעות נכונות
בכלל חיים אפילו (אם)